

10. A megváltás élménye

Isten végtelen szeretetéből és kegyelméből Krisztust, aki nem ismert bűnt, bűnöt tette értünk, hogy Isten igazságos legyen benne. A Szentlélek vezetésevel felismerjük nyomorúságunkat, bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Ásrban és Krisztusban, helyettesben és példaképben. Ez az ádváltságot az Ige isteni hatalmát váltja alá, és ez Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultak vagyunk, Isten fiaivá és leányivá fogadott, és megszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által ajándékosztunk és megszentelődünk. A Lélek megajánlja elménket, beírja Isten szeretetét szívünkbe, és erőt ad a szent életre. Benne marad isteni természet részesei leszünk, és miénk a megváltás bizonyossága most és az életkor. (2Kor 5:17-21; Gal 1:4; 4:4-7; Tit 3:3-7; Jn 16:8; Gal 3:13-14; 1Pt 2: 21-22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23-24; Ef 2:5-10; Róm 3:21-13-14; Róm 8:14-17; Gal 3:26; Jn 3:3-8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7-12; Ez 36:25-7; 2Pt 1:3-4; Róm 8:1-14)

Évszázadokkal ezelőtt Hermasz pásztor egy rőncös reggelről tudott, aki igen hosszú ideig volt. Az idő múlásával az asszony változni kezdett; teste megőreg, haja megősz volt, de az arca még fiatalabbnak tűnt, végül pedig teljesen megfiatalodott.

T. F. Torrance az asszonyt az egyházhoz hasonlította.[1] A keresztyének nem merevedhetnek meg. Ha Krisztus Lelke lakozik bennük (Róm 8:9), a változás folyamatában vannak.

„Krisztus is szerette az egyházat, és nem magát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztatva a vértől, hogy Ige által, hogy majd nem maga elbe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sárgaság, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:25-27) - mondta Péter. Ez a megtisztulás az egyházra vonatkozik. Ezért tanúsítják az egyházat alkotó hívők, hogy „ha a mi első emberünk megis, a belső mindazáltal napról napra „jól” (2Kor4:16). „Mi pedig az Árnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon úbrázzatra elváltozunk, dicsőgről dicsőgre, úgy mint az Árnak Lelkétől.” (2Kor 3:18) Ez általalakulás az igazi belső átalakulás.

A Szent-írás a hívő tapasztalatát szövegeken keresztül megmagyarázza, megmagyarázza, megszenteléstől, megtisztatástól és megváltástól, mint ami (1) még megtörtént, (2) a jelenben valósul meg, és (3) majd a jövőben teljesedik. E három álláságnek a megértése segít feloldani a megmagyarázó és a megszentelő hangszókat. A szöveg tagolódik e fejezet három fő szakaszra, a hívő életében, jelenben és a jövőben.

Á

A megváltás élménye és a megtisztulás

Istennek, szeretetnek és igazságosnak tudnunk, hogy Isten nem elg. Krisztus nélkül teljesen eredménytelenül próbálkozik bárki is, hogy a jót fejlessze. A Lélek megmagyarázza a megváltás élményét. Istennek ez azt mondta e tapasztalatról: „Ha valaki „jónnan nem szövegezik, nem írhatja meg az Isten országát... Ha valaki nem szövegezik a Lélektől, nem mehet be az Isten országába” (Jn 3:3-5).

Egyedül Jézus Krisztus által szerezhetünk áldást. "Nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is ada emberek kényeztetés az Őg alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk." (ApCsel 4:12) "Vagy az igazság az Őlet; senki sem mehet az Atyához, hanemha Őnáltalam." (Jn 14:6)

A megváltás álmányának része a bűnbánat, a bűnvallás, a bűnbocsánat, a megigazulás és a megszentelődés.

Bűnbánat. Jézus nem sokkal keresztre feszítés előtt meggyőzte tanítványait, hogy eljött a Szentlélek, aki bemutatta Őt, és meggyőzte a világot a bűnről, az igazságról és az Atyáról. (Jn 16:8-11) Amikor a Szentlélek meggyőzte az embereket, hogy szükség van megváltásra, az emberek azt kezdték, mit tegyenek. Péter válaszolt: "Térjétek meg" (ApCsel 2:37-38; v. 3:19).

1. Mi a bűnbánat? A bűnbánat a hű ember név = "szajnáló", "megtérítő" szavak fordítása. Győzelem a bűn ellen, ami azt jelenti, hogy "gondolkoztasd meg a bűntettet megadni", "megtérítő". Az őszinte bűnbánat eredménye, hogy az ember magatartása alapvetően megváltozik Istennel és a bűnnel szemben. Akik befogadják Isten Lélekét, azokat meggyőzi a bűn súlyosságáról, és ráébreszti őket Isten igazságosságának és saját elvesztett állapotuknak tudatára. Megszomorodnak, bűntudatot éreznek. "Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer" (Péld 28:13) - felismerve ennek igazságát, megvallják valóságos bűneiket. Tiszta szívvel átadják magukat a Megváltásnak, és elfordulnak bűnös életmódjukról. "Agy tetőfokára lép a bűntudat megtérítéssel - a bűnös Isten felé fordul (a győzelem epizódja = "megtérítő" szavakból, v. ApCsel 15:3).[2]

Dávidnak a hűségért és a gyilkosság bűnéből való megtérése kiemelkedő példája annak, hogyan segíti az álmány a bűn feletti győzelemhez. Amikor a Szentlélek meggyőzte, megvetette bűnt, és erősen szomorkodott miatt. Kényeztetés az Őt, hogy Isten tisztássa meg. "Értem az Őn bűnt, és az Őn vétkem szavak nélkül előttem fordultam. "Érted, Őn Istenem, a te kegyelmességed szerint; irgalmasságnak sokasága szerint térjél el az Ő bűnt." "Érted tisztávet teremt bennem, és Isten, és az erős lelket Őjéted bennem." (Zsolt 51:5, 3, 12) Dávid tisztelettel az Őnek ezután kényeztető része azt példájára, hogy az isteni megbocsátás nemcsak a bűntettek bocsánatát, hanem a bűnből való kigyógyulást is jelenti.

A bűnbánat megelőzi a bűnbocsánatot, a bűnös magamhoz alkalmasság bűnbánatával arra, hogy megszerezze Isten áldását. A bűnös egyedül valóban magamhoz arra is képtelen, hogy bűnbánatot gyakoroljon - hiszen ez is Isten ajándéka (ApCsel 5:31; v. Róm 2:4). A Szentlélek Krisztushoz vonja az embert, hogy ott ismerje meg a bűnbánatot, a bűn miatt érzett szívvel fájó fájdalmat.

2. Mi köztet bűnbánatra? "Én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32) - mondta Krisztus. Ha felismerjük, hogy Jézus halála megigazít, és megszabadít a halál bűntől, szavaink meglágyul, és meghajtjuk magunkat. Köpzeljük csak el, mit érezhet az a kivágás előtt álló fogoly, aki váratlanul kegyelmet kap!

Krisztusban a bűnbánat nemcsak bocsánatot, hanem felmentést is nyer - igaznak mondja Isten. Nem szolgál rá erre a bűnbánat, és nem is érdemli meg. Amikor magamhoz gyengék, bűnösök, Isten-tagadók, Isten ellenségei voltak mutat rá; Péter (Róm 5:6-10) -, Krisztus meghalt, hogy bennünket igazságot tegyen. Semmi sem érinti olyan módon a lelkünket, mint Krisztus megbocsátás szeretete. Ha a bűnös ember Isten felmenthetetlen szeretetéről elmélkedik, amire a keresztes fénnyel, megtalálja a legnagyobb erőt, ami bűnbánatra készít. Istennek ez a javasága bűnbánatra vezet (Róm 2:4).

Megigazulás. Isten végtelen szeretetéből Ős irgalmában áldozta [Krisztust], aki bűnt nem ismert, bűnös tetteiértünk mi Isten igazságáig legyünk öbenné" (2Kor 5:21). A Jézusba vetett hit által a Szentlélek által be a szíved, Ős e hit által ami Isten kegyelmi ajándéka (Róm 12:3; Ef 2:8), a bűnbánás bűnszűrés megigazulnak (Róm 3:28).

A "megigazulás" szó a görög dikaióma fordítása, ami azt jelenti: "az igaz megvalósítása", "az igazságos rend megigazulás-tal", valamint a dikaiósis fordítása, aminek jelentése: "megigazulás". Igei alakja, a dikaiósis jel "megigazulás-tani", "igazságot odaállítani", "igazságot tenni", "szabaddá tenni". Ezek ismeretben még jobban kifejezik.

A teológiában általánosan a megigazulás az Istennek arra a cselekedetére vonatkozik, amellyel a bűnbánó bűnszűrés igaznak mondja vagy tekinti. A megigazulás a kárhoztatás ellentéte (Róm 5:16). "[4] E megigazulás alapja nem a mi engedelmségünk, hanem Krisztus engedelmsége, mert az egynek igazságáig által minden ember-re elhatott az Isten megigazulása... egynek engedelmsége által sokan igazakká lesznek" (Róm 5:18-19). Ezt az engedelmséget azoknak a hívőknek adja, akik megigazultak, "az ingyen az Ő kegyelméből" (Róm 3:24). "Nem az igaz cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmában tartott meg minket." (Tit 3:5)

1. A hit Ős a cselekedetek szerepe. Sokan vallják azt a téves nézetet, hogy a jó vagy a rossz cselekedetek mőlik, hogyan tekint rájuk Isten. Például az Isten előtt való megigazulás kárhoztásról szólván egyértelműen kijelentette: "Én mind kárhoztam... hogy Krisztust megnyerjem, Ős találtam öbenné, mint akinek nincsen saját igazságom... hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:8-9). "Brahmára utalt, az éhitt... Istennek, Ős tulajdonát az önkéntes igazságul" (Róm 4:3; 1Máz 15:6). Megigazult már a kárhoztásmetől, nem pedig amiatt (Róm 4:9-10).

Milyen volt Brahm hite? A Szentírás elmondja: "Hit által engedelmeskedett Brahm", amikor Isten elhívta, hogy hagyja el otthonát, induljon el, "nem tudván, hová megy" (Zsid 11:8-10; v. 1Máz 12:4; 13:18). Engedelmsége bizonyítja őszinte, élő hitét. Eme cselekvő hit kárhoztotta megigazulásának alapját.

Jakab apostol figyelmeztetett a hit általi megigazulás mási helytelen értelmezésére, miszerint az ember megigazulhat hit által, úgy, hogy hitéből nem fakadnak cselekedetek. Rámutatott, hogy cselekedetek nélkül a hit nem őszinte. Például hasonlúan ő is Brahm példájával rákeltette ezt. Brahm azzal adta hite bizonyítékát, hogy kősz volt felülzárkózott (Jak 2:21). "Éljél, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, Ős a cselekedeteiből lett teljessé a hite" (Jak 2:22) "Én a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt én magamban." (Jak 2:17)

Brahm példájában kitűnik, hogy az Istennel való igazi kapcsolat bizonyítékait a cselekedetek szolgáltatják. A megigazulásra vezető hit tehát cselekvő, élő hit (Jak 2:24).

Például Ős Jakab egyetértett a hit általi megigazulás kárhoztásában. Például a cselekedetek általi megigazulás kereséséről a tévedésről beszélt, Jakab pedig azzal az óppen olyan veszélyes gondolattal foglalkozott, hogy cselekedetek nélkül a hittel is meg lehetne igazulni. Sem a cselekedetek, sem a holt hit nem vezet megigazuláshoz. Csak a szeretet által munkálkodó őszinte hit (Gal 5:6) igazthatja meg, Ős tisztáthatja meg a lelket.

2. A megigazulás és a bűnbánás. A Krisztusban való hit által megigazulás azt jelenti, hogy Isten nekünk tulajdonát a Krisztus igazságát. Helyreáll a kapcsolatunk Istennel, mert Krisztus a helyettesünk lett. Isten azért, aki bűnt nem ismert, bűntettünk, hogy mi Isten igazsága legyen bennünk" (2Kor 5:21) - mondja Péter. Bűnbánás bűnszünettel teljes és teljes bűnbánást nyertünk. Megbocsátottunk Istennel!

A megigazulás csodálatos példáját láthatjuk Zakariás látomásában Jézus főpapja. Jézus a bűn szennyét jelképező szenny ruhában áll az Ábrahámban előtt. Sőt, a bűntettünk a főpap ellen. Sőt, a bűntettünk helyét: Jézus nem a bűntettünk felmentéséért. A kegyelmes Isten azonban megdorgálja Sőt, a bűntettünk. "Észavagy nem tűzből kikapott a szenny-ez?" (Zak 3:2) Vajon nem drága gyermekem ő, akit kárhoztatnánk megdorgástól?

Az Ábrahám megparancsolja, hogy gyorsan távolítsuk el róla a szennyes ruhát, majd kijelenti: "Ész! Levettem rólad a bűntettünk ruháját, és a bűntettünk ruháját a szennyes ruhákba ruhát tettük" (Zak 3:4). Szerető, irgalmas Istenünk felfedezte Sőt, a bűntettünk megigazát a remegő bűntettünk, Krisztus igazságának palástjával borítva be. Jézus piszkos ruhája a bűntettünk jele, a bűntettünk pedig a hívő Isten Krisztusban szerzett tapasztalatát. A megigazulás folyamatában a megvallott és megbocsátott bűntettünk Isten szent és tiszta Fiára, a bűntettünk hordozó bűntettünk vitetnek. "Ész[Isten] a bűntettünk hűvőt Krisztus neki tulajdonított igazságába ruhát tett, noha az ember ezt nem érdemli meg. Ez a ruhacsere, Istennek a bűntettünk-tő tette a bibliai megigazulás tana." [5] A megigazult hűvő bűntettünk nyert, és Isten megtisztította bűntettünk

Az eredmények. Milyen eredménye van a megtérésnek és a megigazulásnak?

1. Megszentelődés. A "Észmegszentelődés" a "Ész" hagiaszmosság (szentség, megszentelés) szava fordítása, a hűvő (szentté tenni, megszentelni, szentnek tartani) szava. A hűvő megfelel a hűvő (a hűvő napi használat) elkárhoztatni). [6]

Az igazi megtérés és megigazulás megszentelődéshez vezet. A megigazulás és a megszentelődés szorosan kapcsolódik egymáshoz; [7] elhatárolhatók, de sosem válnak kárhoztatni. Az a bűntettünk a szakaszát jelképezik. A megigazulás Isten bűntettünk vűvő tette, a megszentelődés pedig az, amit bennünk tesz.

Sem a megigazulás, sem a megszentelődés nem az érdemszerző cselekedetek eredménye. Mindkettő kizárólag csak Krisztus kegyelmének és igazságának ruhát lehet. "ÉszIsten nekünk tulajdonát a igazságot, amivel megigazát, pedig megszentel, abban ruhát. Az első a jogom, amivel a Mennybe juthatunk, a második meg alkalmasság tesz, hogy a Mennybe jussunk." [8]

A Bibliában az áll, hogy a megszentelődésnek három szakasza van: (1) befejezett cselekedet a hűvő bűntettünk; (2) a jelenben vűvő folyamat; (3) a vűvőeredmény, amiben a hűvőnek Krisztus visszatéréskor lesz ruhája.

A mátra vonatkozásán, a megigazulás pillanatában a hűvő meg is szentelődik "Ész Ábrahámsnak nevében és a mi Istenünk

Lelke Ájltal" (1Kor 6:11), â€žszentek" vÃ¡lik. Ezen a ponton a hívõ megvÃ¡ltÃ¡st nyer, Ã©s teljesen Istenhez tartozik.

Isten nevÃ©rõl (RÃ³m 1:7) a hÃ-võket â€žszentnek" mondjÃk, mert â€žKrisztusban" vannak (Fil 1:1; IÃsd mÃg Jn 15:1â€7), azÃrt, mintha elÃrtÃk volna a bûntelensÃg ÃjllapotÃit. A megvÃltÃjs a jelen tapasztalata. â€žAz Ã irgalmassÃgÃjbÃl ta minket az ÃjjszÃletÃsnek fÃrdõje Ãs a SzentÃlek megÃjÃ-tÃisa Ájltal" (Tit 3:5) - mondja PÃl - szent cÃlra Ãs a Krisztussal valÃ Ãletre elkÃlÃn-tve Ãs megszentelve bennÃnk.

2. Isten befogad a csalÃdjÃba. Ugyanakkor az Ãj hívõk megkapjÃk â€ža fiÃsÃignak lelkÃt". GyermekivÃ fogadja õket Isten, Ãgy a KirÃly fiai Ãs leÃnyai lesznek, â€žÃrÃkÃsei Istennek, ÃrÃkÃstÃrsai pedig Krisztusnak" (RÃm 8:15â€17). MÃkÃvÃltÃjs, megtiszteltetÃs Ãs ÃrÃm!

3. ÃcedvbizonyossÃg. A megigazulÃssal egyÃtt jÃr, hogy a hívõ biztos lehet abban: Isten elfogadja. Vele jÃr az az ÃrÃm is, hogy mÃr most ismÃt Istenhez tartozunk. BÃrmilyen bûnÃs is volt az ember mÃltja, Isten megbocsÃt minden bûnt, Ãs mÃr nem vagyunk tÃbbÃ a tÃrvÃny kÃrhzoztatÃsa Ãs ÁjtkÃ alatt. A megvÃltÃjs valÃsÃggÃ vÃlt. â€žAkiben van a mÃvÃltÃjgunk az Ã vÃre Ájltal, a bûnnek bocsÃnata az Ã kegyelmÃnek gazdagsÃga szerint." (Ef 1:7)

4. Ásj, gyõzelmes Ãlet kezdete. TestÃnk, lelkÃnk, elmÃnk gyÃgyul, ha megÃrtjÃk, hogy a MegvÃltÃ vÃre eltakarja bûnÃs mÃltunkat. FÃlrethetjÃk bûntudatunkat, mert Krisztusban mindenre bocsÃnatot nyerÃnk, Ãs minden ÃjjÃ lett. Krisztus naponta Ájrszja rÃnk kegyelmÃt, Ãs ezzel Isten kÃpÃre kezd alakÃ-tani.

BelÃ vetett hitÃnk nÃvekedÃsÃvel gyÃgyulunk, Ãs ÁjtalakulÃsunk folytatÃdik. Krisztus egyre tÃbb gyõzelemhez se sÃtÃtsÃg erõi felett. Legyõzte a vilÃgot, Ãs ez a biztosÃtÃka annak, hogy megszabadulunk a bûn fogsÃgÃbÃl (Jn 16:33).

5. Az ÃrÃk Ãlet ajÃndÃka. Az ÃrÃk Ãlet ajÃndÃkÃt hozza magÃival Krisztussal valÃ Ãj kapcsolatunk. â€žAki Ãlet; akiben nincs meg az Isten Fia, az Ãlet sincs meg abban." (1Jn 5:12) Isten eltakarta bûnÃs mÃltunkat, a bennÃnk lakozÃ LÃlek Ájltal ÃlvezhetjÃk az ÃdvÃssÃg ÃjldÃsait.

A megvÃltÃjs ÃlmÃnye Ãs a jelen

Krisztus vÃre megtisztÃ-t, megigazÃ-t Ãs megszentel, ezÃrt a hívõ â€žÃj teremtÃs... a rÃgiek elmÃltak, Ã-mÃ, ÃjÃj" (2Kor 5:17).

Isten megszentelt Ãletre hÃ-v. A megszentelt Ãlet rÃsze a megvÃltÃjsnak. Ennek Krisztus golgotai halÃja az alapja. PÃl kÃrte a hívõket, hogy ÃletÃk legyen szent Ãs tiszta (1Thessz 4:7). Isten a szentsÃg LelkÃt (RÃm 1:4) adja a hÃ-võknek, hogy lehetõvÃ tegye szÃmukra a megszentelõdÃst. â€žAdja meg nÃk az Ã dicsõsÃge gazdagsÃgÃÃrt, hogy hatalm megerõsÃjdtetek az Ã Lelke Ájltal a belsõ emberben; hogy lakozÃk Krisztus a hit Ájltal a ti szÃ-vetekben" (Ef 3:16â€17) - mondta PÃl.

A hű-vőre, mint Őj teremtőre, Őj felelősség hűjru. "Amiképpen odaszántjátok a ti tagjaitokat a tisztítalanságnak a hamisságnak szolgáljuiul a hamisságra - Ártá Pál -, azonképpen szántjátok oda most a ti tagjaitokat szolgáljuiul az igazságnak a megszenteltésre" (Róm 6:19). Máj "Élélek szerint" kell járni (Gal 5:25).

A Lélekkel teljes hívők "nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint" (Róm 8:1; v. 4. verssel!). "talakulnak, "nem testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig "let és békesség" (Róm 8:6). Isten Lelke bennünk lakozik, ezért testben vannak, "nemhanem Lélekben" (Róm 8:9).

A Lélekkel teljes "let legfőbb célja Isten kedvében járni (1Thessz 4:1). Pál kifejtette, hogy a megszentelődés Isten akarata. "Ért "magatokat a paráznaságtól megtartassátok", és "senki től ne lépjen, és meg ne károsátdologban az ő atyjait... Mert nem tisztítalanságra, hanem szentségre h-vott el minket Isten" (1Thessz 4:3, 6-7).

A belső változás. A második adventkor fizikailag meg fogunk változni. Romland, haland testünk halhatatlanná lesz (1Kor 15:51-54). Jellemünknek azonban máj a második adventre való felkészülés idejében "kell alakulnia.

A jellem "italakulása magában foglalja Isten képének mind a szellemi, mind a lelki oldalát: ennek a belső természetnek kell naponta megújulnia (2Kor 4:16; v. Róm 12:2). Az egyház belől fiatalodik - mint Hermász pájsztor a "rtánetben az idős asszony -, minden őszinte keresztény dicsőgről dicsőgre változik, egészen addig, amíg a második adventkor Isten képre való "italakulása teljessé válik.

1. Krisztus és a Szentlélek szerepe. Csak a Teremtő képes "letünk "italak-társának teremtői feladatára (1Thessz 5:1). Ezt azonban nem teszi meg a mi részvételünk nélkül. A Lélek munkálkodásának irányába kell állnunk. Ezt "g tehetjük meg, hogy Krisztusra "ozzánk. Miközben Krisztus "letéről elmákedünk, a Szentlélek helyreáll-tja fizik szellemi és lelki képességeinket (v. Tit 3:5). A Szentlélek munkájának része, hogy bemutatja Krisztust, és helyre bennünk Krisztus képre (v. Róm 8:1-10).

Isten arra "igyik, hogy "viben "ljen. Pál az "rt mondhatta el: "Él%l bennem a Krisztus" (Gal 2:20; v. Jn 14:23), megá-g"te: "Élakozom bennünk" (2Kor 6:16; v. 1Jn 3:24; 4:12). A hívő belől naponta "jj"led az"l, hogy a Teremtő benne lakozik (2Kor 4:16), aki meg"j-tja elmáj"t és indulatát (Róm 12:2; "sd mág Fil 2:5).

2. Isteni természet "szesei. Krisztus "Ézigen nagy és becses "g"retekkel" ajándékozott meg, hogy isteni ereje "lta "italak-tja jellemünk (2Pt 1:4). Ez az isteni erő teszi lehetővé, hogy "Ételjes igyekezetet is ford-tv"n, a ti hitetek mellé ragasszatok "cselekedetet, a "cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig "rtá"ketességet, a "rtá"ketesség mellé pedig "t"st, a "t" mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóságot mellé pedig szeretetet" (2Pt 1:5-7). "ÉMert ha ezek megvannak, és gyarapodnak bennetek - fűz hozzát; "ter -, nem tesznek titeket hivatkozók, sem gyám"lcstelenekek a mi Urunk, Jézus Krisztus megismerésére "zve. Mert akiben ezek nincsenek meg, az vak." (2Pt 1:8-9)

a) Csak Krisztus által. Teremtőjének képmására az alakja által az embereket, ha "elfelöltük" az "Őr Jézus Krisztus részesítésévé" lesznek (Róm 13:14; Zsid 3:14), ehhez járul "Én Szentlélek megajándékozása" (Tit 3:5). "Őgy lesz "Élsten szeltesse" bennünk (1Jn 4:12). Ez az Isten Fiának testét "lételese"hez hasonló titok. A Szentlélek tette lehetővé, hogy Krisztus emberi természetet vegyen fel. Hasonlóképpen, a Szentlélek teszi azt is lehetővé, hogy isteni jellemtulajdonságok részesei legyünk. Az isteni természetben való részesedés belőlünk "lételese" meg az embert, Krisztushoz teszi hasonlóvá, csak más szinten: Krisztus emberré lett ugyan, de a hűvek nem válnak istenné, hanem a jellemünk lesz Istenéhez hasonló.

b) Erőteljes folyamat. A megszentelődés állandó folyamat. Ima az Ige tanulmányozása által egyre erősödünk az Istennel való kapcsolatban.

A megjelölési terv pusztán elméleti ismerete nem lesz elegendő. "Ha nem eszitek az ember Fiának testét, és nem isszátok az ő véréből - jelentette ki Krisztus -, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, éljen örökké annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem, bizony, élet, és az én vérem, bizony, élet. Aki az én testemet, és issza az én véremet, az énbennem lakozik, és én is abban" (Jn 6:53-56).

Ezek a képek szemléletesen "képezik", hogy a hűveknek "kell" "lételese" Krisztus szavait: "Én beszédek, amely szavak nőtök, lélek és élet" (Jn 6:63; "Én Mt 4:4).

Jellemünk abból alakul ki, amit elmünk "eszik és iszik". Az élet kenyérét fogyasztva, Krisztus hasonlatosságára alakulunk "Én".

3. A képet "lételese". 1517-ben, abban az évben, amikor Németországban Luther kiszélezte 95 tételt a wittenbergi templom ajtajára, Rómában Raffaello elkezdte festeni a "Krisztus színe" "lételese". E képet "lételese" volt valami "lételese". Luther tette a protestantizmus "lételese", Raffaello festménye pedig - "lételese" nem "lételese" a reformáció "lételese" "lételese" mutatta meg.

A festmény Krisztust a hegyen "lételese", a "lételese" pedig bizakodva tekint fel rá az "lételese" "lételese" (Mk 9:2-9). A tanítványok "lételese" csoportja - az egyik a hegyen, a másik a "lételese" - a keresztények "lételese" "lételese".

A hegyen levő tanítványok Krisztussal akartak maradni, "lételese" nem "lételese" azzal, mire lenne "lételese" azoknak, akik a "lételese" vannak. Az "lételese" során sokan "lételese" "lételese", "lételese" a világra "lételese". Ők "lételese" "lételese".

Másrészt viszont a "lételese" "lételese" tanítványok cselekedtek, de nem "lételese", és hiába "lételese", nem tudták kiütni az "lételese". "lételese" estek vagy az egyik, vagy a másik csapdába: vagy erő "lételese" munkálkodtak "lételese" vagy sokat "lételese", de nem tettek semmit az emberek "lételese". A keresztények e "lételese" "lételese" "lételese" van arra, hogy helyreálljon bennünk Isten képe.

a) Az igazi ÁjllalakuÁjs. Isten Áogy kÁ-vÁjnja helyreÁjllÁ-tani kÁpÁt a bukott emberekben, hogy ÁjtalakÁ-tja akaratukat, elmÁjÁket, vÁjgyaikat Áos jellemÁket. A SzentlÁlek hatÁjrozottan megvÁjltoztatja a hÁ-vök szemlÁletÁt. Áéza LÁle gyÁmÁlcse a szeretet, Ájráj, bÁkessÁg, bÁketúrÁs, szÁ-vessÁg, jÁsÁig, húsÁg, szelÁ-dsÁg, mÁrtÁkletes most ezek alakÁ-tjÁk ki a hÁ-vö ÁletmÁdjÁt, noha Krisztus visszatÁrÁsÁig romlandÁ, halandÁ marad.

Ha nem Ájllunk ellen Krisztusnak, Áéžakkor Krisztus is azonosÁ-tja magÁt gondolatainkkal Áos cÁljainkkal. Áogy kerÁ szÁ-vÁnk Áos elmÁnk Ásszhangba Krisztus akaratÁval, Áos amikor neki engedelmeskedÁnk, nem teszÁnk májst, csak engedÁnk sajÁt indÁ-tÁkainknak. MegtiszttÁ-tott Áos megszentelt akaratunk Krisztus szolgÁjlatÁnak vÁgzsÁben talÁ majd meg legnagyobb Ájráj.

b) KÁtfÁle sors. Krisztus megdicsöÁlÁse vagy szÁ-ne vÁjltozÁja mág egy májst feltűnő ellentÁtre is rájmutat. Krisztus szÁ-ne vÁjltozÁsakor megdicsöÁlt, de egy bizonyos Ártelemben a vÁjlyben levő fiÁ is ÁjtvÁjltozott - ÁjrdÁgi kÁpre (LÁ Mk 9:1-29). A kÁp kÁt, egymÁssal szembenÁjllÁ tervre vilÁjgÁ-t ráj, Isten terve a helyreÁjllÁ-tÁjs, SÁjtÁjnÁ a pusztÁ-tÁj. SzentÁ-rÁjs kijelenti: Isten kÁpes megőrizni a bűntől (JÁd 24). SÁjtÁjn viszont mindent megtesz, hogy bukott Ájllapotban tartson.

Az Álet ÁjllandÁ vÁjltozÁjs. Nincs semleges terÁlet. Vagy nemesebbÁ leszÁnk, vagy lealacsonyodunk. Vagy Áéza bűn szolgÁji", vagy Áéžaz igazsÁjgnak szolgÁji" (RÁm 6:17-18) vagyunk. Aki elfoglalja gondolatainkat, az birtokol minket. Ha a SzentlÁlek Ájtal Krisztus foglalja el gondolatainkat, Krisztushoz vÁjllunk hasonlÁvÁj. A LÁlekkel teljes Álet foglyul ejt Áéžminden gondolatot, hogy engedelmeskedjÁk Krisztusnak" (2Kor 10:5). JÁzus nÁkÁl Álni azt jelenti, hogy elvÁjgjuk magunkat az Álet Ás a vÁjltozÁjs forrÁjsÁjtÁ, ami elkerÁlhetetlennÁ teszi vÁgzső romlÁjsunkat.

Krisztus tÁkÁletessÁge. Mi a bibliai tÁkÁletessÁg? Hogyan rÁszesÁlhetÁnk benne?

1. A bibliai tÁkÁletessÁg. A ÁéžtÁkÁletes", illetve ÁéžtÁkÁletessÁg" szÁ a hÁber tam vagy tamim szÁ fordÁ-tÁjs; Áéžteljes", Áéžigaz", ÁéžbÁkÁs", ÁéžegÁsz" vagy ÁéžhibÁjlan". A gÁrÁg teleiosz jelentÁse Áéžbefejezett", Áéžteljes", kifejlödÁtt", ÁéžnagykorÁ, ÁéžÁrett".[10]

Az Á"szÁjvetsÁgben emberekre vonatkozÁan ez a szÁ mindig viszonylagos. NoÁrÁ, ÁbrahÁmrÁ Áos JÁbrÁ egyaránt azt olvashatjuk, hogy tÁkÁletes vagy feddhetetlen emberek voltak (1MÁz 6:9; 17:1; 22:18; JÁb 1:1, 8), noha mindegyiknek volt hibÁja (1MÁz 9:21; 20; JÁb 40:2-5).

Az ÁjszÁjvetsÁg a ÁéžtÁkÁletes" szÁt gyakran olyan Árett szemÁlyekre vonatkoztatja, akik a nekik adatott legnagyobb vilÁjgossÁg szerint Áltek, Áos lelki, szellemi, valamint fizikai erejÁket a legteljesebb mártÁkben kamatoztattÁjk (vÁj. 1Kor 14:20; Fil 3:15; Zsid 5:14). Krisztus azt mondta, hogy a hÁ-vök legyenek tÁkÁletesek vÁges szintjÁkÁjn, mint ahogy Isten tÁkÁletes a maga vÁgtelen, korlÁjtan szintjÁn (vÁj. Mt 5:48). Isten szemÁben az a tÁkÁletes ember, aki teljesen Isten imÁjdatÁjra Áos szolgÁjlatÁjra adta a szÁ-vÁt Áos ÁletÁt, aki ÁjllandÁan fejlődik Isten ismeretÁben, Áos aki Isten kegy annak a vilÁjgossÁjgnak a fányÁben Ál, amit kapott, ugyanakkor Ájrájmmel Áli győzelmes ÁletÁt (vÁj. Kol 4:12; Jak

2. Teljes tőrkölteségek Krisztusban. Hogyan vőlhatunk tőrkölteségek? A Szentlélek által részesülhetünk Krisztus tőrkölteségekben. Hit által lesz miönk Krisztus tőrkölteses jelleme. Az emberek nem mondhatják e tőrköltesésüket sajátjuknak Krisztus nélkül, mintha az a bennük levő vagy jogosan szerzett tulajdonuk volna. A tőrkölteségek Isten ajándéka.

Krisztus nélkül az emberek nem vőlhatnak igazak. "Aki önbennem marad - mondta Krisztus -, ö pedig öbenne, az terem sok gyermeket; mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). "Jézus özbalcsongó lön n Istentől, ös igazságul, szentségekül ös vőltséjgul" (1Kor 1:30).

Ezek a tulajdonságok adják az ősrban a tőrkölteségeknek. Ö egyszer ös mindenkorra tőrkölteségek tette megszentelésüket ös megvöltséjüket. Amit Ö elögzett, ahhoz senki nem tehet semmit. Menyegzői ruhájukat, az igazság palástját Krisztus ölete, halála ös feltámadása kőszötte el. A Szentlélek pedig a befejezett művet megvalósítja a keresztény öletben. Ilyen módon beteljesedhetünk özIstennek ösz teljességéig" (Ef 3:19).

3. Előrehaladás a tőrkölteségekben. Mi a szerepünk nekünk, hívőknek ebben? A bennünk lakozó Krisztus által névekszünk a lelki örettség korájig. Isten ajándékai segétségével, amelyeket egyházjainak adott, eljuthatunk öfőriősiágra, a Krisztus teljességével ökeskedő kornak mörteköre" (Ef 4:13). Ki kell önünk a lelki gyermekkorban (4:14), a keresztényi ölet alapvető önyei utájön öjt kell örnünk az örett hívőknek valő özökményeledelre" (Zsid 5: özAnnaköjört - mondja Pöl - elhagyvön a Krisztusvalő kezdetleges beszödet, tőrkölteségek tőrkölteségekben (6:1). "Azört imődkozom, hogy a ti szeretetek mőg jobban bővölkdjök ismeretben ös minden örtelmességben megölhessetek, hogy mi a rossz, ös mi a jó; hogy legyetek tiszták ös botlás nélkül valő Krisztusnak napjára; teljesek lön az igazságnak győmölcsövel, amelyet Jézus Krisztus teremt Isten dicsősögre ös magasztalásra (1:9ö11)

A megszentelt öletből nem hiőnyoznak a komoly nehözségek ös akadályok. Pöl arra biztatta a hívöket: "öfölelemm retteggössel vigyötek vöghez a ti idvessögteket". De bölörö szavakat is füzött hozzáj mőg. "ö Mert Isten az, aki n bennetek mind az akaröjst, mind a munköljst ö kedvöböl." (Fil 2:12ö13)

özIntötek egymöjst minden napon - olvashatjuk -, mőg tart a ma, hogy egyikötök se kemőnyöttessöek meg a bűnnek csalárdsiága által: mert öszeseivö lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvögig erősen megtartjuk." (Zsid 3:13ö14; völ. Mt 24:13)

A Szentölös azonban figyelmeztet: "ö Ha szöndökösön vötközünk az igazság megismerösöre valő eljutöis utájön tölbbö nincs bünört valő öjdozat, hanem az ötöletnek valami rettenetes völörsö" (Zsid 10:26ö27).

Ezek a buzdölösök bizonyöljék, hogy a keresztényeknek özönem pusztölön tölrvölteses megigazolásra ös megszentés szöksögek. Szöksöges a jellem szentsöge, mőg ha az ödvöltesöget hit által is kaphatjuk. Kizölörlag Krisz igazsiága a jogö-m, ami által a Mennybe juthatunk. A megigazolölis mellett e jogömmel Isten megvöltséjési terve biztosölja, hogy alkalmassöl völjünk a Mennybe jutörsra a bennünk lakozó Krisztus által. Az alkalmassögnak az ember ökölcsi jellemöben kell megmutatkoznia, annak bizonyölökölönt, hogy az ödvöltesöge ö megölrtöntö." [11]

Mit jelent ez emberi viszonylatban? A számtelen imádkozás elengedhetetlen a fejlődés minden szakaszában a teljes testtel, megszentelt lélethez. "Azaz mi is... nem szűnünk meg ártottak imádkozni... hogy járjatok mártírúrnak a teljes testtel, minden jár cselekedettel győztesen a teremtés és nevedvén az Isten megismerésében." (1:9-10)

Naponkénti megigazulás. Mindazoknak a hívőknek, akik lélekkel teljes, megszentelt léleket, folyamatosan szakszerűen van a naponta megújulásra. Szakszerűen van erre a tudatos vátkezés és a nem szándékos elkövetett bűntettek miatt. Az emberi szav bűntettét felismerve, Dávid bűnbocsánatot kért "Értitkos bűntetteire" (Zsolt 19:13; v. Jer 17:9). Kifejezetten a hűvők bűntetteiről szárv, Isten biztosít, hogy "Ézha valaki vátkezik, van szászszárv az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

A megváltás és a lelki élet a jövő

Érdemes megfontolni akkor, amikor váglegesen és teljesen valára, amikor megdicsőülünk a feltámadás, vagy elragadtatunk a Mennybe. A megdicsőülés a megváltottak Isten dicsőségében részesülnek. Isten minden gyermeket a reményeséget várja. "Éz Dicsekedünk az Isten dicsőségének reményében" (Róm 5:2) - Á-ja Pál.

Ez a májodik adventkor teljeseedik be, amikor Krisztus megjelenik, hogy a dvánsséget hozzon a rai váraknak (Zsid 9:28).

Megdicsőülés és megszentelés. A jövőbeni a dvánsségek - halandó testünk megdicsőülésének - egyik az, hogy szavánkben lakozzon Jézus. "Éz Krisztus tiktetek van, a dicsőségnek ama reményeséget" (Kol 1:27) - mondja Pál, májutt pedig Á-gy magyarul: "Éz Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az Ő tibennetek lakozás Lelke által" (Róm 8:11). Pál még arra is biztosít, hogy "Éz kiválasztott titeket Isten az a dvánsségre, a lélek megszenteléséig igazság hitében... a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőségének elvételére" (2Thessz 2:13-14).

Ha benne maradunk, májris a mennyei tránteremben vagyunk (Kol 3:1-4). Akik részesek lettek a Szentléleknek, azok májri valásággal megzlelték "Éz az eljövendő világnak erejét" (Zsid 6:4-5). Ha az Ásr dicsőségéről elmélkedés tekintetünkkel jellemnek vonzás szepséget keressük, "Éz ugyanazon Ábrázzatra elviltozunk, dicsőségéről dicsőség mint az Ásrnak Lelkától" (2Kor 3:18). Ez kszát fel arra az Átalakulásra, amit a májodik advent idején a lánk majd Á

Megváltásunk és a ránkbe fogadásunk váglegesen majd a jövőben teljeseedik be. "Éz A teremtett viláig sávárova vág Isten fiainak megjelenését" - mondja Pál. "Éz Mi magunk is fohszkodunk magunkban, várva a fióságot, a mi testünk megváltásait." (Róm 8:19, 23; v. Ef 4:30)

Akkor Ári el tetőpontját ez az esemény, amikor "Éz Ájj teremtetnek mindenk" (ApCsel 3:21). Krisztus ezt "Éz Ájj szász nevezi (Mt 19:28 - Áj prot. ford.: "Éz megajult viláig"). Akkor "Éz maga a teremtett viláig is megszabadul a rothadandó sáig rabságaitól az Isten fiai dicsőségének szabadságára" (Róm 8:21).

Voltak, akiket zavarba ejtett a Szent-írás, amikor egyszer olyannak tekintik a "szűzöt" és a megöltét - vagy a "szűzöt" - ami "szűz" teljes lett, máskor pedig, mint ami még nem teljesedett. A választ akkor találjuk meg, megölt Krisztus munkájának teljes körét tanulmányozzuk. És Pál Krisztus első eljövétellel hozta kapcsolatba a jelenben meglevő "szűzöket". A "szűz" hitelességű kereszt, a feltámadás és Krisztus mennyei szolgálata egyszer és mindenkorra biztosította megigazulásunkat és megszentelődésünket. Jövöbeni "szűzöket", testünk megdicsőítését azonban Krisztus második eljövétellel hozta kapcsolatba Pál.

Ezt mondhatja Pál egyidejűleg, hogy "szűzök van" - gondolva a keresztre és Krisztus feltámadására a múltban -, valamint azt, hogy "szűzök nem jutottunk szűzökre" - tekintettel Krisztus jövöbeni visszatérésére, a eljövni megöltani minket." [12]

Ha a jelen "szűzöket" hangsúlyozva, kizárjuk jövöbeni "szűzöket" gondolatát, Krisztus teljes körű "szűz" helytelen fogalmat alkotunk.

Megdicsőítés és teljesítés. Vannak, akik helytelenül azt a nézetet vallják, hogy a teljes teljesítés - a valóságban a megdicsőítés hoz magával - már most elérhető az emberek számára. Isten megszentelt leté munkája, Pál ezt mondta magáról: "Én nem mondok, hogy már elértem, vagy hogy már teljesítés, hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna; de egyet cselekszem, azokat, amelyek háttam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nélkülözve, cölegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felírni valás elhívása jutalmára" (Fil 3:12-14).

A megszentelődés egész életen tartó folyamat. A teljesítés most csak Krisztusban a miénk, de életünk véglegesen, teljesen csak a második adventkor alakul át Isten köré. Pál átvágyógra int: "Én azt hiszi, hogy megígértem, hogy el ne essék." (1Kor 10:12) Izrael tétete, Dávid, Salamon és Péter életé komoly figyelmeztetés mindenki számára. És ameddig csak tart az életünk, eltérő szűzökkel önkéntes szűzök kell érnünk az szűzök felett. Látjuk belső romlottság, káros káros, és ahol Isten munkája előrehalad, Sőt: "Én rendezem a körülményeket, hogy első próbával zödjön a káros az emberre. Egyetlen pillanatig sem érezhetjük magunk biztonságban, csak akkor, ha Istenre hagyatkozunk, ha életünk Krisztussal el van rejtve Istenben." [13]

Végzős írtalakat és sünkát a Teremtő akkor valás-tja meg, amikor romolhatatlann; és halhatatlann; tesz, amikor a Szentlélek teljesen helyreáll-tja az eredeti teremtett világot.

Mi az alapja annak, hogy Isten elfogad? Nem a krisztusi jellemtulajdonság és nem is a feddhetetlen magatartás szolgál alapul arra, hogy Isten elfogadjon. Az "szűz" igazságban az egyetlen igaz Ember, Jézus írtal, a Szentlélek körülemzővel részesedünk. Krisztus ajándékához, az igazsághoz mi semmit sem tehetünk hozzá, csak elfogadhatjuk azt. Senki más nem igaz, csak Krisztus (Róm 3:10). Nálk le ami igazságunk csak szennyes ruha (Ésa 64:5; Ísd meg Dán 9:7, 11, 20; 1Kor 1:30). [14]

Amit Krisztus "szűz" szeretetére választva teszünk, az sem szolgálthat alapot arra, hogy Isten elfogadjon, mert

csak Krisztus tette alapján fogad el. A Szentlélek munkája ezt az elfogadást, amikor életünkbe hozza Jézust.

Krisztus megigazítja igazsága vagy megszentelő igazsága, esetleg mindkettő alapján fogad el Isten? Calvin rámutatott, hogy amint "Krisztust nem lehet részekre osztani, így ez a két dolog, a megigazulás és a megszentelés szüntelen elválaszthatatlan, amiről azt tartjuk, hogy egybeforr benne." [15] Krisztus szolgálatát maga teljességében kell látni. Emiatt rendkívül fontos, hogy kerüljük el a két kifejezésre vonatkozó okoskodásokat, hogy "részesletes pontosság" megpróbáljuk meghatározni a megigazulás és megszentelés közötti különbséget apró pontjait... Miért is igyekeznünk, hogy az ihletettől jobban belemenyünk a részesletekbe a hit általi megigazulás döntő kérdésében? [16]

A Nap fényt és hőt bocsát ki, amely elválaszthatatlan egymástól, mégis, mindkettőnek sajátos rendeltetése van. E képhez hasonlóan, Krisztus a megigazulásunknak és egyúttal a megszentelésünknek is forrása (1Kor 1:30). Nemcsak a megigazulásunk, hanem megszentelésünk is benne teljesedik ki.

A Szentlélek által a Golgotán elhangzott "Elvégeztetett!" életünk részévé lesz, mert ez volt az egyetlen alkalom, amikor Isten elfogadta az embert, és ez már a mi tapasztalatunk lehet. A kereszten elhangzott "Elvégeztetett!" kérdésessé minden egy ember erőfeszítését, amely által el akarjuk érni, hogy Isten elfogadjon bennünket. A Szentlélek a Megfeszítést életünkbe hozza, és egyedül ez szolgálta alapot arra, hogy Isten elfogadjon; ez az egyetlen örök jogom és alkalmasság a rendelkezésünkre álló áldásokra.

Â

Â

Lábjegyzet

1.

Â

T. F. Torrance, Royal Priesthood, Scottish Journal of Theology, időszakos kiadványok, 3. szám (Edinburgh: Oliver and Boyd, 1963), 48. oldal

2.

Â

Lásd a "Conversion" és "Repent, Repentance" kifejezést a SDA Bible Dictionary javított kiadásának 235. oldalán

3.

Â

W. E. Vine, An Expository Dictionary of the New Testament Words (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell, 1966), 284-286. oldal; William F. Arndt és F. Wilbur Gingrich, A Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Chicago, IL; University of Chicago Press, 1973), 196. oldal

4.

Â

â€žJustification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 635. oldal

5.

Â

LaRondelle, i. m., 47. oldal

6.

Â

â€žSanctification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 979. oldal

7.

Â

Uo.

8.

Â

White, Messages to Young People (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1930), 35. oldal

9.

Â

White, Jézus  lete (Budapest, Advent Kiadás, 1989), 574. oldal

10.

Â

â€žPerfect, Perfection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 864. oldal

11.

Â

LaRondelle, 77. oldal

12.

Â

I. m., 89. oldal

13.

Â

White, az SDA Bible Commentary jav. kiad. 2. kötetének 1032. oldalán

14.

Â

Főpapról, Krisztusról E. G. White a következőket írta. "A vallási szolgálat, az ima, a dicsőret, a megfelelő bűnvallomások és a hűvőtől a mennyei szentélybe, mivel azonban az emberiség romlott állapotban áll, olyan sok szenny tapad rá, hogy ha Krisztus végre meg nem tisztázza, Isten előtt őrtelen maradna. Nem szeplőtelen tisztaságban állnak fel, ezért, ha nem az Isten jobbán álló közbenejárás adná át, az ő tisztázza meg mindet az igazsággal, Isten nem fogadhatná el. A földi szentélyekből származó minden illatot át kell juttatnia Krisztus megtisztátására." (Selected Messages, 1. kötet, 344. oldal)

15.

Â

John Calvin, Institutes of the Christian Religion (Grand Rapids: Associated Publishers and Authors, Inc.n. d.) III., 11., 6.

16.

Â

White, SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 1072. oldal